

И: Мислиш ли, че може да... Има ли изгледи да стане нещо подобно?

Р: Ми в тоя случай малко трудно.

И: А опитвал ли си да търсиш работа в чужбина, да речем, Гърция, Италия, Испания...

Р: Къде да отивам, аз съм неграмотен... Виж сега, те искат за всяко едно образование, начи, отиваш да работиш пак по същия начин хамалин, да разтоварваш нещо мебели, или, черна, бяла техника – те ти искат пак образование. За всичко нещо ти трябва образование. Добре че в строителството това не го искат (мл.20, Ф, м.).

Р: Ми учих до VI клас, после спрях да уча... В „Тодор Каблешков“ [75-о училище]. Еми, спрях да уча, понеже бях много болна. Не съм женена все още...

И: Аа, после не си решила да продължиш да учиш или не е имало възможност?

Р: Не ме пуснаха да уча, и така.

И: Не те пуснаха, в смисъл, родителите ти?

Р: Да.

И: Защо?

Р: Еми понеже и аз не исках много да уча, и затова.

И: А ти защо не искаше, нещо те притесняваше в училище или?

Р: Еми много се закачаха и затова.

И: Децата?

Р: Да.

И: А иначе там, във 75-о, учителите?

Р: Много бяха добри. Много ми вървеше във училището, ама спрях да уча.

И: А после родителите ти са се притеснявали заради това, че си била болна?

Р: Да, много се притеснявах и бях един месец в болница, и директорката не искаше да ми извини отсъствията, и затова майка ми се скара с нея и не ме пусна да уча.

И: А ти искаше ли да продължиш?

Р: Не... Мога да чета, да пиша, малко де, ама все пак знам нещо. То всички роми вече така правят, поне аз така мисля... Да, всичките почти, все работят. Не искат да учат, работят.

И: Аха. А ти занимаваш ли се с нещо?

Р: Не. Не, седя си вкъщи, понякога пиша, рисувам, такива неща, говориме си с приятелки... Много бих искала сега да